

[Skovmand.]

krete problemer, som man bliver nødt til også at drage frem i denne debat, hvis der skal være mening med den linje, vi skal køre over for Europa i fremtiden.

Jeg vil gerne som et eksempel nævne den åbenhed, der tales om over for u-landene i handelsmæssigt samarbejde. Dét gør det en afgørende forskel, om det er en gensidig åbenhed, eller om det er en sådan åbenhed, at man vil lade u-landenes varer komme ind i det europæiske fællesmarked. Hvis man forlanger det samme af u-landene, risikerer man, at de bliver kolonier under Europa. Det var et enkelt eksempel.

Det andet er det økonomisk-valutamæssige samarbejde. Jeg er alvorligt bange for, at man, som der står i en Ritzau-meddelelse i dag i aviserne, vil cementere den økonomiske valutariske union. Så kan man sige aldrig så meget fra regeringens side, at vi kan fortsætte vores egen socialpolitik. Det kan vi ikke, hvis det er sådan, at man prøver på at indføre ensartet beskatning og ensartet udgiftspolitik i medlemslandene.

Det var de ting, jeg i ministrenes redegørelse gerne ville have præciseret, og det er derfor, jeg stiller spørgsmålene én gang til.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 11.32

Mødet genoptaget kl. 13.30.

Man gik først til dagsordenens punkt 2, der var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Clara Munck* til socialministeren:

„Vil ministeren oplyse, til løsning af hvilken speciel opgave socialministeriet i april 1972 overtog den af undervisningsministeren nyudnævnte konsulent for bekæmpelse af ungdomsnarkomani i København og Frederiksberg, og om socialministeriet også har overtaget lønudgifter for undervisningsministeriets konsulent?“
(Spm. nr. 6).

Clara Munck: Når jeg har stillet dette spørgsmål til socialministeren vedrørende undervisningsministeriets konsulent i bekæmpelse af narkotikamisbrug, skyldes det, at undervisningsministeren sidste onsdag her fra tingets talerstol erklærede, at han havde udnyttet en bevillingsmæssig ret til at normere og udbetale løn til en konsulent, men at han havde udlånt konsulenten til socialministeriet, og undervisningsministeren oplyste også, at konsulenten fungerede i forbindelse med institutionen „Christiania“. Nu har jeg set en redegørelse fra forsvarsministeren, hvor han giver finansudvalget oplysninger om „Christiania“, og efter den at dømme er der ingen specielle udgifter forbundet med drift af institutionen. Derfor spørger jeg socialministeren, hvorledes hun kommer ind i billedet. Man har altså en bevilling i undervisningsministeriet, men ingen i forsvarsministeriet, hvorunder „Christiania“ hører, og alligevel kan socialministeren disponere over den ansatte.

Når jeg videre spørger, om socialministeriet har overtaget lønudgifter, skyldes det, at undervisningsministeren i sit beskikkesbrev, som det hedder, til konsulenten oplyser, at hun ud over sin løn får et beløb på ca. kr. 15.000 om året, og at disse penge udbetales for et merarbejde på mindst 60 timer i kvartalet. Det kan undervisningsministeren altså ikke kontrollere, når hun ikke arbejder under hans ministerium, og derfor vil jeg gerne vide, om socialministeren udøver kontrollen og udbetaler den del af lønningen.

Socialministeren (Eva Gredal): Må jeg allerførst sige, at det kan næppe bestrides, at narkotikabekæmpelsen har skabt store problemer, ikke mindst i Københavns kommune. Det kan ikke være overraskende, for det er jo altid en storbys skæbne på godt og ondt at være samlingssted for fænomener, der afspejler sig i tiden og i udviklingen i det hele taget. Det ligger derfor i sagens natur, at der ikke mindst vil være behov for en koordinerende, formidlende indsats i et område, hvor problemerne manifesterer sig i større omfang end andre steder.

De problemer, man har stået over for i Københavns kommune, blev i særlig grad forstærket i sommeren og efteråret 1971, efter at den daværende regering havde ladet